

DREAM HOUSE je mezinárodní výstavní projekt představující tři autory Jana Komárka, Abbé Libánského a Barbaru Zeidler.

Britská tanečnice a choreografka **Andrea Miltner** svým tanečním vystoupením Tanec magnetické balerínky otevřela dnešní zahájení výstav tří různých autorů se společným názvem Dream House. Andrea se narodila v Londýně, kde vystudovala klasický i moderní tanec. V současné době žije v Praze, kam následovala soubor baletu národního divadla. Jako režisérka, choreografka a tanečnice spolupracuje se soubory staré hudby Collegium 1704 a Collegium Martanum. Tančí na velkých scénách v České republice i v zahraničí, i na důležitých mezinárodních festivalech. Jako performerka pracuje s řadou domácích a zahraničních tvůrců. Představení Tanec magnetické balerínky bylo vybráno jako jedno z nejlepších v roce 2013 a čeká je turné po evropských divadelních scénách.

Jan Komárek fotograf, světelný designér a milovník impresí magických světýlek momentálně žije v Praze, kde také pracuje. Ze svých dřívějších působišť a pobytů čerpá nejen inspirační zdroje ale často a rád se i vrací a nadále spolupracuje s profesními partnery, se kterými se pracovně setkal již dříve ve Francii či v Kanadě. Zároveň je otevřený vnímání nových impulsů, jimiž se nechává inspirovat při vytváření svých performancí, které realizuje na alternativních pražských scénách, na různých festivalech v Čechách i zahraničí, či v pražské Mece tanečního umění v divadle Ponoc. Jan Komárek není publiku Galerie Klatovy/Klenová neznámý. Spolupracoval s galerií již několikrát při představení Nanohach DerBrouk s Honzou Malíkem a Dostojevského Zločinu a trestu. Tentokrát se představuje svojí vlastní instalací, která je reminiscencí vzpomínek, snů, představ..... Zkrátka Dream House.

Vídeňská fotografka a nezávislá projektová manažerka **Barbara Zeidler** se věnuje fotografii a videoinstalaci. Při vystavování svých vlastních děl nebo účasti na společných výstavách cestuje po mnoha zemích na evropském kontinentě i jiných světadílech. Na jejích cestách vznikají stále nové fotografické a video záznamy, se kterými dále pracuje a umísťuje je do nových kontextů s novou výpovědní hodnotou. I současná Barbařina výstava budí velkou pozornost a vtahuje pozorovatele do dějů, jež jej v její instalaci oslovují snovou melancholií a zneklidňující tékavou pomíjivostí.

Abbé Libánský je vídeňským občanem i když jeho rodištěm je Praha. Je to muž mnoha profesí. Původně studoval Střední lesnickou technickou školu v Písku, na kterou navázal zcela netradičně studiem Husovy československé bohoslovecké fakulty. Po podepsání Charty 77 se jeho profesní směřování výrazně odklonilo od původně vystudovaných věd a působil v tradičních undergroundových profesích jako dřevorubec, zeměměřič nebo noční hlídač. V rámci akce Asanace odjel v roce 1982 z Československa a zůstal ve Vídni, kde žije a pracuje jako nezávislý umělec dodnes. Od fotografie a koláže postupně přešel k tvorbě instalací a land artu. Jeho Karkulčina noční můra okouzluje i přináší alternativu.

Barbara Zeidler a Abbé založili v roce 2003 **Institut pro kulturně rezistentní hodnoty**, jehož prostřednictvím například letos vydali publikaci Ivan Martin Jirous/Život, dílo, čas.

"Instalace pocitu", tak by se dala nazvat společná výstava těchto tří nezávislých umělců: fotografa a zkušeného tvůrce site specific projektu Abbé Libánského, světelného designéra, režiséra pohybových projektů, fotografa Jana Komárka a rakouské fotografky Barbary Zeidler.

Tito tři umělci zde nabízejí návštěvu svého lehce surrealistického světa snu a představ. Je to svět složený z pocitové mozaiky fotografických obrazů, tváří, světýlek a předmětů, které jsou intuitivně uvedeny do vzájemné souvislosti. Výsledkem je originální forma osobité vizuální poezie, tajemný svět pro oči vnímavého diváka...

Já osobně jsem měla to štěstí jít s nimi od samého počátku zrodu tohoto projektu. Sledovat péči, již mu věnovali, myšlenkový labyrint a nacházení té optimální stezky i hledačství touhy nových horizontů i prostorů lehce za nimi. A jsem tomu ráda, že jsem u toho mohla být. Děkuji.

V Plzni dne 10. srpna, 0.22 hod.

Helena Fenclová - kurátorka